

- c) kuna Üldkohus leidis punktis 42, et vaidlustatud otsus ei puuduta apellanti isiklikult, kuigi apellandi kasiino kuulub nende traditsiooniliste kasiinode hulka, mis suletati;
- d) kuna Üldkohus leidis punktis 52, et apellandi hagi ei vastanud ETL artikli 263 neljanda lõigu viimases osas nimetatud vastuvõetavuse tingimustele; ja
- e) kuna Üldkohus leidis punktis 53, et hagi tuleb jätta rahuldamata seetõttu, et apellandil ei ole õigust hagi esitada.

3. Apellant väidab, et vaidlustatud otsus puudutab tema kasiinot isiklikult, kuna:

- apellant esitas kõnealuse riigiabi, mis seisnes internetikasiinodele märkimisväärselt madalama maksumäära kohaldamises, kohta kaebuse komisjonile, osales aktiivselt nii esialgses uurimismenetluses kui ka ametlikus uurimismenetluses ja nimetatud riigiabi mõjutas tema kasiinot oluliselt;
- apellandi majandustegevus hõlmab väikest arvu abimeetmest mõjutatud traditsioonilisi kasiinosid, mis eristuvad nii õiguslikult kui ka faktiliselt kõigist muudest Taanis asuvatest ettevõtetest; ja
- vaidlustatud komisjoni otsus, millega kiidetakse heaks Taani riigi rakendatud abimeede, mis seisnes internetikasiinodele märkimisväärselt madalama maksumäära kohaldamises, ei ole üldkohaldatav akt, mis sisaldab rakendusmeetmeid, vähemalt mitte apellandi suhtes.

**Raffinerie Heide GmbH 26. septembril 2014 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda)
9. detsembri 2014. aasta otsuse peale kohtuasjas T-631/13: Raffinerie Heide GmbH versus komisjon**

(Kohtuasi C-564/14 P)

(2015/C 034/19)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Raffinerie Heide GmbH (esindajad: advokaadid U. Karpenstein ja C. Eckart)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu 26. septembri 2014. aasta otsus;
- tühistada komisjoni 5. septembri 2013. aasta otsus, milles käsitletakse riiklikke rakendusmeetmeid kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse ühikute tasuta eraldamiseks üleminekuperioodil kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ⁽¹⁾ artikli 11 lõikega 3, 2013/448/EL⁽²⁾, osas, milles selle artikli 1 lõikes 1 koostoimes I lisa punktiga A lükati tagasi apellandi lisamine direktiivi 2003/87/EÜ artikli 11 kohasesse loetellu ning lükati samuti tagasi esialgne heitkoguse ühikute aastane kogus, mis oleks tulnud eraldada apellandi käitisele tunnuskooriga DE 000000000000010;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

1. Esimeses väites heidab apellant ette tema menetlusõiguste rikkumist. Eeskätt väidab ta, et Üldkohus ei käsitlenud kordagi – kohtuistungil Üldkohtule esitatud – hageja põhilist etteheidet, et komisjon ei kontrollinud Saksamaa poolt talle esitatud põhjendamatute raskuste juhtumeid individuaalselt.
2. Teises väites heidab apellant ette, et Üldkohus lähtus vääralt eeldusest, et ühenduse heitkogustega kauplemise süsteem välistab algusest saati individuaalsete põhjendatud raskuste juhtumite arvessevõtmise. Sellega rikub vaidlustatud otsus direktiivi 2003/87/EÜ artikli 11 lõiget 3 ja artiklit 10a ning komisjoni otsust 2011/278.
3. Kolmandas väites väidab apellant, et Üldkohus on jätnud tähelepanuta komisjoni kohustuse anda põhiõigustega kooskõlas olev tõlgendus ja rikkunud sellega Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „põhiõiguste harta”) artikli 51 lõiget 1.
4. Neljandas väites heidetakse ette menetlusvea tegemist, mis seisneb tõendite moonutamises, kuna Üldkohus ei kasuta oma analüüsis apellandi esitatud tõendeid põhjendatud raskuste juhtumite kohta.
5. Lõpetuseks rikub kohtuotsus põhiõiguste harta artiklites 16 ja 17 koostoimes artikli 52 lõikega 1 sätestatud põhiõigusi. Selles loetakse komisjoni otsus vääralt põhiõigustega kooskõlas olevaks ja proportsionaalseks.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiiv 2003/87/EÜ, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ; ELT L 275, lk 32; ELT eriväljaanne 15/07, lk 631.

⁽²⁾ Komisjoni 5. septembri 2013. aasta otsus, milles käsitletakse riiklikke rakendusmeetmeid kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse ühikute tasuta eraldamiseks üleminekuperioodil kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ artikli 11 lõikega 3; ELT L 240, lk 27.

**Jean-Charles Marchiani 9. detsembril 2014 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda)
10. oktoobri 2014. aasta otsuse peale kohtuasjas T-479/13: Marchiani versus parlament**

(Kohtuasi C-566/14 P)

(2015/C 034/20)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Jean-Charles Marchiani (esindaja: advokaat C.-S. Marchiani)

Teine menetlusosaline: Euroopa Parlament

Apellandi nõuded

— tühistada Üldkohtu (kolmas koda) 10. oktoobri 2014. aasta otsus kohtuasjas Jean-Charles Marchiani vs. Euroopa Parlament, T-479/13.

Väited ja peamised argumendid

Oma kaebuse toetuseks esitab apellant viis väidet.

Esimene väide, et Üldkohus rikkus õigusnormi, keeldudes parlamendiliikmete põhimääruse rakendusmeetmete sätteid tema suhtes kohaldamast. Nimelt võeti 4. juuli 2013. aasta otsus vastu õigusvastase menetluse tulemusel, sest see on vastuolus Euroopa Parlamendi büroo 19. mai ja 9. juuli 2008. aasta otsusega, millega kehtestati Euroopa Parlamendi liikmete põhimääruse rakendusmeetmed. Lisaks võeti see otsus laiemas mõttes vastu võistlevuse ja kaitseõiguste austamise põhimõtet rikkudes.